

SVENS BIBELOVERSIGT - MALAKIAS' BOG

Bogens hvem, hvad, hvor:

Malakias' Bog er den sidste bog i GT. Efter den var Guds profetiske røst stille i 400 år, indtil Johannes Døber stod frem og varslede, at Guds Rige var kommet nær. Som alle GT-profeter før ham byggede Malakias sit budskab på Loven, men spejdede samtidig fremad efter Guds Rige.

Forfatter:

Intet andet er kendt om Malakias, end hvad der står i bogen. Det er blevet forslået, at forfatteren er anonym, fordi ordet *Malakias* ikke er et almindelig kendt efternavn, og fordi Septuaginta, græsk overs. af GT, oversætter 1:1 med: "Herrens ord til Israel ved min budbringer" (ordspillet gentages i 2:7, 3:1).

Men bogen introducerer forfatteren på samme måde som alle de andre profeter, og derfor er det mere sandsynligt, at Malakias var hans egentlige navn. Malakias' meget direkte og konfronterende stil afslørede, at den åndelige tilstand blandt jøderne var meget alvorlig (1:6-8,11,13; 2:3; 3:2).

Tidspunkt:

år 433-400 f.Kr. Malakias var optaget af de samme åndelige udfordringer som Ezra og Nehemias (1:6-2:9; 13:7-9; 29; 2:10-16; Ez kap. 9-10; Neh 13:1-3,23-27; 3:5; Neh 5:2-3; 3:8-10; Neh 10:33-40).

Jøderne havde været tilbage i landet i ca. 100 år siden eksilet i Babylon, men var blevet disillusioneret (3:13-15).

Templet var blevet genopbygget, men den profeterede, gyldne herlighedsperiode med velstand, international storhed og åndelig kraft (Hagg 2:6-9; Zak 2:15-17) virkede meget fjern fra en dagligdag med svigtende afgrøder, åndelig opposition og miniputstatus, 30x40 km, 150.000 indbyggere, i det mægtige persiske imperium (3:10-11; Neh 1:1-3; 2:19).

Motiv:

Malakias henvendte sig til folk, der følte sig skuffede. De havde oplevet vækkelse (Ez 6:16-22; kap.9-10; Neh kap.8-10), men deres forventninger var bristet, og det havde ført til, at de nu bebrejdede Gud og var blevet ligeglade med hans lov.

Malakias afviste disse bebrejdelser og afslørede, at det var deres egen troløshed, der var årsag til deres svage situation. Gud havde ikke svigtet dem og ville

i sin time sende sin profeterede Messias. I stedet for at svigte Gud skulle Israel på ny hengive sig til ham. Dette ville føre til forvandling og velsignelse, mens fortsat troløshed kun ville føre til dom.

Bogens opbygning:

1:1-5	Titel og introduktion.
1:1-5	Gud har aldrig svigtet sin pagtskærlighed til Israel
1:6-3:12	Israels åndelige fordærv og Guds svar.
1:6-2:9	Israels præster var medskyldige i folkets troløshed
2:10-16	Israels troløshed blev udtrykt i deres ægteskabelige svigt
2:17-3:5	Gud vil gribe ind og rense Israel
3:6-12	Israels troløshed blev udtrykt i ligegyldighed over for Gud
3:13-21	Gud skelner mellem de troløse og de trofaste tjenere
3:22-24	Guds sidste appel
3:22-24	Israel får inspiration ved både at se tilbage og frem

Bogens indhold:

Urene holdninger fører til urene handlinger.

Malakias afslørede folkets uværdige holdninger over for Gud. Deres foragt overfor Gud blev tydeligt afsløret i deres gudsyndelse og i deres troløshed over for deres næste.

I. Protest - Gud forbliver tro.

Gud loyale pagtskærlighed over for Israel bevises, når Israels nationale skæbne sammenlignes med andre folkeslags, fx Edoms.

II. Vrangforestillinger om Gud fører til vrangforestillinger om livet.

Israels præster viste foragt over for Gud, og dette gjorde dem medansvarlige for folkets indstilling til Gud. Gud ville ikke tage imod deres lunkne gudsyndelse og kaldte præsterne tilbage til deres høje levitisk kald.

Folkets troløshed blev udtrykt i deres brud af ægteskabspagten, ugudelig livsførelse og ligegyldighed over for Guds arbejde. Gud ville ikke passivt lade Israel ødelægge hans vidnesbyrd i verden. Han ville selv gribe ind og rense Israel. De troløse vil blive dømt, mens de trofaste vil blive forvandlet og opbygget.

III. Appel - Vælg Guds vej!

Gud kaldte Israel til at leve i overensstemmelse med hans Lov og samtidig forberede sig på hans komme til verden.

Bogens temaer:

Malakias' Bog understreger, hvor vigtigt det er at have de rigtige holdninger over for Gud og at praktisere dem i en livsførelse, der ærer ham.

Når menneskers opfattelser af Gud ikke stemmer overens med hans virkelighed, sker der oftest to ting: Gud får skylden, når ting går galt, og gudsyrelsen bliver tør og formel uden hengivenhed (1:6-8,12-14; 3:8-9, 13-15).

I kølvandet af dette søger mennesker at erstatte det åndelige tomrum med alternativ tilfredsstillelse. Oftest tiltager selvskhed og verdslighed (2:14; 3.5).

Guds profetiske ord anfægter disse vrangforestillinger. Gud beder sig fri for tom, lunken gudsyrelse (1:8,10; Es.1:11-15; Am 5:21-23; Åb 3:15-16) og advarer, at han vil dømme verden i sin hellige retfærdighed (3:2-3).

Bibelsk ægteskab er ikke kun en kontrakt mellem to mennesker. Det er en fælles pagt over for Gud (2:10; 1 Mos 2:24; Matt 19:5-6; Ef 5:21-33).

Dette betyder, at skilsmisse kun burde ske, når der er tale om et uforeneligt, ugenopretteligt brud i troskabsforholdet (2:16; 5 Mos 24:1-4; Matt 5:27-32; 19:5-9; 1 Kor 7:15).

Udover at kalde sine disciple til troskab byder Gud, at de kun må gifte sig med andre, der også deler troen på ham. På denne måde bevarer Gud en hellig sæd i verden (2:11; Neh 13:23-27; 1 Kor 7:39), og igennem den vil han fremme sit Rige.

Baggrundsinformation:

Jeg elsker Jakob og hader Esau: Ordene giver de forkerede indtryk på vores sprog. Der er ikke tale om personligt had – dette forbyder Gud (5 Mos 23:8-9; Matt 5:21-26).

I stedet er der tale om Guds udvælgelses kærlighed til Jakob som den nation, der skulle bære hans mission i verden. Sådan tolker også Paulus verset (Rom 9:10-13).

Gud beviste sin udvælgelses kærlighed ved Israels fortsatte eksistens på trods af Babylons forsøg på at udrydde dem. Edom blev på lignende måde dømt for sine ugerninger (1:4; Sl 137:7; Ez 25: 12-14; kap. 35), men ophørte helt med at eksistere.

Som GTs sidste bog peger Malakias tilbage til Mose-loven, men samtidig frem til Guds frelsesplan der kan redde mennesker fra lovens strenge men retfærdige forbandelse.

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Den historiske baggrund for Malakias' Bog findes i Ezras Bog (kap. 7-10) og Nehemias' Bog. Malakias trak på hele Israels frelseshistorie, og han definerede Israels kald ud fra patriakerne og Moselovens religiøse ordninger, og han påpegede folkets fortsatte troløshed. Samtidig understregede han profeternes hjertelig religion, der blev udtrykt ved hellig livsførelse. NT citerer Malakias både direkte (Rom 9:13; Matt 11:10; Mark 1:2; Luk 7:27; Matt 17:10-11) og indirekte (Åb 11:3-6).

Herrens Dag: Dagen hvor Gud vil indføre sit retfærdige, forvandlende Rige i verden (3:1-5,17,19-21,23-24; Joel 2:11; Åb 6:17).

Gud varslede, at han er hele verdens Gud, og selv hvis Israel ikke vil anerkende ham, vil han blive tilbedt og æret som Gud i hele verden (1:5,11,14; 3:12; Sl 113:3-4; Es 19:18-25; 66:18; Sef 2:11; Zak 8:23; Matt 2:1-5; Mark 3:7-8; Luk 17:11-19; Joh 4:21-24; Åb 5:9-10).

Jesus i det Gamle Testamente:

Gud ville sende en budbringer / engel til at forberede hans vej og kalde mennesker tilbage til troshengivelse, før han selv trådte ind i verden med dom og frelse (3:1,23-24; Es 40:3-5; Matt 3:1-12; 11:7-14; 17:9-13; Mark 1:2; Luk 1:17, 76-77; Joh 1:19-34).

Jesus, Guds pagtsengel el. budbringer ville komme overraskende til Guds tempel. Det skete, da Jesus blev hyldet i templet som barn og senere rensede det både med en svøbe og med Guds rene ord (3:1; Hagg 2:9; Matt 21:12-16; Luk 2:27-32,46; Joh 2:13-25; 7:14,45).

Jesus – Guds retfærdighed sol. Han bringer lys og helbredende frelse til de tro-ende, men en tilintetgørende dom over de troløse (3:19-20; Luk 1:78-79; Joh 1:14; 8:12; 9:4-5; 12:46-50).

Bogens mest kendte afsnit:

2:17-3:4 Gud vil komme overraskende med sin dom og frelse

3:13-24 Menneskeheden kan vælge imellem to skæbner